

Vigilia, 73. évfolyam, 2008/8.

A *Vigilia* 2008/8-as számának kézbevételekor felkutattuk a folyóirat Világhálóra feltett adatait. A lap szellemi gazdáinak szándéknyilatkozatában lefektetett gondolatokat ékesen követik a jelen számban fellelhető írások. E szellemi gazdák szerkesztői szempontjait nem tekinthetjük hitvallásnak. Viszont megszívleendő a talmi értékeket túlbecsülő korunkban: „A folyóiratot 1935-ben alapította a magyar neokatolikus mozgalom néhány kiemelkedő képviselője, Aradi Zsolt, Balla Borisz és Possonyi László. Céljük az volt, hogy a kultúra és a hit találkozását, a katolikus szellemű irodalom megújulását és a magyar katolikus egyház korszerűsödését előmozdítsák. Az egyetemesség jegyében tágították és mélyítették a katolikus gondolkodást: felkutatták és felmutatták az irodalom, sőt az emberi kultúra minden igaz értékét; az Istent keresők számára pedig a misztika útjait tárták fel, a szentek példáján tájékozódva keresték a hétköznapi kereszténység lehetőségeit. Új távlatokat nyitottak a magyar irodalom horizontján is: megalkották az irodalomnak keresztény indíttatású, spirituális ihletésű szemléletét, s felmutatták az irodalom transzcendentális, Istenre nyíló értékeit.” (www.vigilia.hu)

A szerkesztőség bölcs ökonómiával közül a tudományosság és a szépirodalom ápolói, művelői, illetve a tudós és a műkedvelő közönség számára, éspedig úgy, hogy a tartalom ismertetése rendjén csupán a teológiai rovatban szereplő hozzájárulások lajstromát közli maradéktalanul; a többi „lógóhoz” sorolható anyagközlésből csak azokat említi, amelyek szélesebb körben is számot tarthatnak az érdeklődésre (a címetek francia, német és angol nyelvre ültetik át). A magyar olvasóknak természetesen feltünteti a szám teljes anyagát – a megfelelő rovatok szerinti felosztásban.

Lukács László felelős szerkesztő és fő szerkesztő minőségében közli az első írást

az év 8. hónapjának legjelesebb ünnepe kapcsán. I. István királyunkról a hosszú századok alatt kikristályosodott tételt állapítja meg: „Magyarságtudat és európai tágasság, jog és erkölcs az ő szemében szintézist alkotott az Isten előtt vállalt felelősség tudatában.” Hol van mindennek helye a mában? – kérdezteti velünk a *Magyar és európai* című írás szerzője, és rádöbbsentet minket is: „A politikai szabadság és a nemzet függetlensége önmagában még nem teremti meg és nem is garantálja ezt az értékrendet.”

A teológiai tudományosságot művelő rovat a Biblia évének jegyében született írásokat közöl, olyan szempontok egymás mellé állításával, amelyek ismeretet és lendületet közvetítenek olvasmányokkal elárasztott keresztyéneknek, éspedig azzal a céllal, hogy boldogulásuk és boldogságuk keresésének rendjén a Szentíráshoz nyúljanak. Így domborodik ki a bibliai vallástörténet és a dogmatika, a bibliai bevezetéstán és a bibliokateológia, az ószövetségi és az újszövetségi hermeneutika által a központi üzenet, a Jézus Krisztushoz vezető fáradozás. Ez után következik a gyakorlati kérdés: milyen vezérelvek határozzák meg a Biblia külső megjelenését ahhoz, hogy forgatása könnyed legyen, grafikai megjelenése pedig esztétikai élményt is nyújtson, ugyanakkor érvényre jussanak a kiadó egyházak tanbeli sajátosságai. A három dolgozat: Gaál Endre (a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Vitéz János Karának dékánja): *A Biblia: szent könyvünk*; Jelenits István (magyar és teológia szakos piarista tanár): *Jézus Bibliája*; Pecsuk Ottó (a Magyar Bibliatársulat Alapítvány titkára, református lelkész): *A Bibliafordításokról és kiadásokról*.

A szépirodalomnak szentelt rovat szellemes besorolása figyelhető meg a névadásban: *Szép/Írás*, amelynek bőségéből maguk a szerkesztők emelik ki ezt: *Szörényi László Emlékezéséd Mátyás királyról*. Az itt le-

írt, formát öltött beszéd eredetileg Mátyás király trónra lépésének kerek évfordulója előtt tiszteleg, azzal a kifejezett törekvéssel, hogy *letegye a hallgatók/olvasók elé a külpolitikai elemzés kirakós játékaának egy mozaikkockáját*.

A lap társalgást folytat Kopp Máriával, aki a mindennapokban segít eligazodni, illetve abban, hogy felismerjük korunk társadalmi méretű megrendülésének gyökereit: a 20. század társadalmi változásai mintegy zsákutcába terelték honfitársaink millióit. Mi *történik*, amikor a maga sorsát kovácsoló embernek nem adatik *beleszólás a saját élete, a körülményei alakulásába?*...

Figyelmet érdemel továbbá a *Mai meditáció*, amelyet egy hithű matematikus, Asza-

lós János jegyez *A kíváncsiság erénye* címmel. Nyugodt lelkiismerettel és egyetértőleg rábólinthatunk: a matematikusok ezt nem csupán tudják, hanem képleteik révén be is bizonyítják. A mai fegyverropogás vad lár-májában ugyancsak üdítő olvasmányt jelent egy papi író esszéje, csupán azt sajnálhatjuk, hogy Nemeshegyi Péter szavai és gondolatai, az *Emlékezet és kiengesztelődés*, annyira távol esnek egymástól a világ egy-egy pontján, hogy nincs fül, amely a két kifejezést egyszerre hallaná, illetve szív, amely a két kifejezés üzenetének és Istenének engedelmeskedne.

Balogh Béla

